

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra VREDENS BØRN

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 630.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079181743344/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

Dette Eksperiment saavel som de efterfølgende opløstes i Hyl og Tummel og Nævekampe.

Paa een Gang flængedes den graa Dugning af vaandefuld Graad og Klage. Per rejste sig paa Tæerne og lytted hæftigt. Det var ikke en dreven Tøjtes hyklende Brandalarm, det var en ung Kvinde, der klynked og bad for sin Uskyld.

Per var kommen til at huske paa en bleg og stille Husmandsdatter, der var kommen til Gaarden for en Ugestid siden, og som i al den Tid havde gaaet og set paa det voldsomme Liv omkring sig med nogle underlige, rædde Øjne.

Han husked tillige, at han en Dag paa Engen havde hørt Jakob — denne Bandit fra hans Barneaar, der efter talrige Ophold paa Straffeanstalterne nu var havnet her — og endnu en Fløs lægge Raad op om, at den nyankomne blandt Slætpigeme skulde „prøves af“.

I et Nu forlod Per sin passive Stilling bag Pumpen og kasted sig i et smidigt Spring ind ad det aabne Vindue. Han saa foran sig et bølgende Mylder af ravende Mænd, der skogred og hikked og slog sig paa Laarene, mens de vaandefulde Skrig lød endnu en Gang hen gennem det forpestede Rum.

Pers Udseende skifted og mørkned som en Dam i Blæst. Han mindedes brat hin Dag i Barndommen, da han i Nørgaards Karlekammer stred for sin Uskyld mod tre raa Mennesker.

Lynsnar stod han midt i Flokken.

„Hvad er det, I tar jer for! Er der ingen af jer andre, der har Døttre, I ett vil ha traadt ned!“

Ved disse Ord krøb to—tre gifte Daglejere til en Side.

„Væk fra den Seng der, Satan hagle mig!“ Med dette Udbrud fejed Per endnu en Dynge halvdrukne Mandfolk bort med en Kraft, saa deres Træskohæle slog hult imod Sengjælene.

I et eneste Sæt var han oppe paa Stigen, der stod lænet mod den af de øverste Alkover, hvorfra Skrigene kom. Her søgte Jakob med Næveslag og plumpe Greh at bryde den sidste Modstand hos en ung, halvafklædt Kvinde.